

רשומות

ספר החוקים

14 באפריל 1978

895

ד' בניסן תשל"ח

עמוד

128	חוק לימוד תיבה (תיקון מס' 11), תשל"ח—1978
131	חוק מילוחה הסכונ, תשל"ח—1978
133	חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 29), תשל"ח—1978

חוק לימוד חובה (תיקון מס' 11), תשל"ח-1978*

1. בסעיף 1 לחוק לימוד חובה, תש"ט-1949 (להלן - החוק העיקרי) - תיקון סעיף 1
- (1) בהגדרת "נער", במקום "14 או 15" יבוא "מ-14 עד 17";
 (2) אחרי הגדרת "מוסד חינוך לילדים" יבוא:
 "מוסד חינוך לנערים" - מוסד חינוך לחינוך-חובה לנערים;
 (3) במקום הגדרת "מוסד חינוך לנערים עובדים" יבוא:
 "מוסד חינוך לנערים עובדים" - מוסד חינוך ללימודי ערב לנערים עובדים;".
2. בסעיף 2 לחוק העיקרי - תיקון סעיף 2
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "נער" יבוא "נער בן 14 או 15";
 (2) סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) - בטלים.
3. בסעיף 3 לחוק העיקרי - תיקון סעיף 3
- (1) בסעיף קטן (אא), במקום "של נער" יבוא "של נער בגיל לימוד חובה";
 (2) בסעיף קטן (ב) -
 (א) ברישה, במקום "סעיף קטן (א)" יבוא "סעיפים קטנים (א) ו-(אא)";
 (ב) פסקה (1) - בטלה;
 (3) במקום סעיפים קטנים (ג) עד (ה) יבוא:
- "(1) (ג) נותן עבודה המקבל לעבודה נער בגיל 16 או 17 חייב להודיע על כך בכתב, תוך שבעה ימים מיום קבלת הנער לעבודה, לרשות החינוך המקומית שבתחום שיפוטה גר הנער.
 (2) נותן עבודה המפסיק עבודתו של נער בגיל 16 או 17 חייב להודיע על כך בכתב, תוך שבעה ימים מיום הפסקת העבודה, לרשות החינוך המקומית שבתחום שיפוטה גר הנער.
 (ד) נער בגיל 16 או 17 שאינו לומד במוסד חינוך, חייבים הוא והוריו להודיע על כך בכתב לרשות החינוך המקומית שבתחום שיפוטה הוא גר, במועדים הבאים:
- (1) אם הוא גר בתחום שיפוטה של רשות החינוך המקומית בראשית שנת הלימודים - תוך שלושים יום מראשית שנת הלימודים;
 (2) אם הגיע לארץ כעולה - תוך ששים יום מיום העליה;
 (3) אם העתיק את מקום מגוריו מתחום השיפוט של רשות חינוך מקומית אחת לתחום השיפוט של רשות חינוך מקומית אחרת - תוך שלושים יום מיום העתקת מקום מגוריו;
 (4) אם למד במוסד חינוך והפסיק את לימודיו - תוך שלו-שים יום מיום שהפסיק;
 הודיע אחד מהחייבים לפי זה - האחרים פטורים.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז באדר ב' תשל"ח (5 באפריל 1978); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1336, תשל"ח, עמ' 157.
 1 ס"ח תש"ט, עמ' 287; תש"י, עמ' 126, עמ' 334; תש"יג, עמ' 140; תשכ"ט, עמ' 33, עמ' 176, עמ' 178; תשל"א, עמ' 146; תשל"ב, עמ' 102, עמ' 122; תשל"ו, עמ' 99.

(ה) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) לא יחולו לגבי נער כאמור –

(1) סיים את לימודיו לפי תכנית של לימודים בכיתה י"ב;

(2) הלומד בקורס להכשרה מקצועית שמקיים משרד העבודה והרווחה או ששר העבודה והרווחה אישר אותו לענין זה, או במוסד אחר לטיפול בנוער במסגרת משרד העבודה והרווחה;

(3) שהוא חניך לפי חוק החניכות, תשי"ג-1953.²;

(4) בסעיף קטן (ו), במקום "סעיף קטן (א)", (ב) או (ג) יבוא "סעיפים קטנים (א) עד (ד)";

(5) בסעיף קטן (ז), המלים "או (ה)" – יימחקו.

תיקון סעיף 4

4. בסעיף 4 לחוק העיקרי –

(1) סעיף קטן (ד) – בטל;

(2) בסעיף קטן (ו), פסקה (2) – בטלה; ובפסקה (1), הסימון "(1)" והמלה "או" שבסופה – יימחקו.

תיקון סעיף 6

5. בסעיף 6 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) נער שבאחד הגילים 16 או 17, זולת אם סיים את לימודיו דיו לפי תכנית של לימודים בכיתה י"ב, ומי שבגיל 18 ולא סיים אלא לימודים לפי תכנית של לימודים בכיתה י"א";

(2) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"(ב) השר רשאי לזכות בחינוך חינם בנוסף על האמורים בסעיף קטן (א) את מי שטרם השלים לימודיו לפי תכנית של לימודים בכיתה י"ב, עד שישלים אותם, לפי כללים, מבחנים, תנאים וסייגים שנקבעו בתקנות, בהתייעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי השר, בצו, להורות כי מי שלא ניתן, לדעת השר, להבטיח לימודיו במוסד חינוך רשמי – ילמד במוסד חינוך אחר, ואוצר המדינה ישא בשכר לימודיו במוסד כאמור, בתנאים שנקבעו בצו האמור.

(ד) מי שזכאי לחינוך חינם לפי סעיף זה, לא ידרשו בעדו דמי הרשמה או כל תשלום אחר בעד לימודיו במוסד חינוך רשמי או בעד לימודיו במוסד חינוך אחר שאוצר המדינה נושא בשכרם לפי סעיף קטן (ג); ואולם רשות החינוך המקומית שבתחום שיפוטה נמצא מוסד החינוך שבו הוא לומד, ובמוסד חינוך שאינו רשמי – רשות החינוך המקומית כאמור או בעל המוסד, יהיו רשאים, באישור השר, לגבות תשלומים, בשיעור שהשר יקבע, בעד אספקה שהם נותנים לו, ובעד שירותים שהם נותנים לו נוסף על השירותים אשר השר הגדיר אותם בתקנות כשירותים מקובלים.

² ס"ח תשי"ג, עמ' 108; תשלי"ב, עמ' 74.

(ה) הוראות סעיף קטן (ד) אינן גורעות מהוראות סעיף 8 לחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג-1953, ובמוסד חינוך שאינו רשמי - מכוחה של התחייבות לשאת בהוצאותיה של תכנית לשעות נוספות על השעות שנקבעו בתכנית הלימודים;"

(3) האמור בסעיף קטן (ג) יסומן (1);

(4) סעיף קטן (ד) - בטל.

6. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "ילד או נער" יבוא "אדם". חיקון סעיף 11
7. בסעיף 12 לחוק העיקרי, במקום "וכל הנערים בגיל לימוד חובה" יבוא "וכל הנערים". חיקון סעיף 12
8. (א) כל מבוטח לפי פרק ב' לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968⁴ (להלן - חוק הביטוח), למעט מי שהמוסד לביטוח לאומי (להלן - המוסד) ביטחו לפי בקשתו, ישולמו בעדו היטל חינוך על-יסודי (להלן - ההיטל).
- (ב) לענין חובת התשלום ולענין הגביה של ההיטל יחולו הוראות חוק הביטוח ותקנותיו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, כאילו היה ההיטל זמי ביטוח זקנה ושאיירים.
- (ג) שיעור ההיטל הוא 0.4% מההכנסה שממנה משתלמים דמי ביטוח, ובלבד שלא יובא בחשבון סכום הכנסה העולה על המקסימום הקבוע לתשלום דמי ביטוח.
- (ד) מעביד ינכה משכרו של עובד 0.3% מההכנסה שלפיה משתלם ההיטל.
- (ה) המוסד יגבה את ההיטל ויעבירו לאוצר המדינה בניכוי הוצאות המינהליות שהוציא לגבייתו.
- (ו) לבית-הדין האזורי כמשמעותו בחוק בית-הדין לעבודה, תשכ"ט-1969⁵, תהיה סמכות יחודית לדון ולפסוק בכל ענין הנובע מסעיף זה.
- (ז) תחילתו של סעיף זה ביום כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978) ותחולתו עד כ' בתשרי תשמ"א (30 בספטמבר 1980).
- (ח) שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע בתקנות -
- (1) הוראות בדבר ההיטל כדרך שהוא רשאי לקבוע הוראות בדבר דמי ביטוח לפי חוק הביטוח;
- (2) חובת תשלום היטל לגבי מי שאינו עובד בשיעור שונה מהאמור בסעיף קטן (ג) לגבי התקופה החל ביום כ"ג באדר ב' תשל"ח (1 באפריל 1978) ועד כ"ה באדר ב' תשמ"א (31 במרס 1981), וזאת על אף האמור בסעיף קטן (ז), ובלבד שטן כל ההיטל לתקופה האמורה לא יעלה על ההיטל שהיה משתלם אילולא הוראות סעיף קטן זה.
9. השר ושר העבודה והרווחה, בהתייעצות עם ועדה משותפת לוועדת החינוך והתרבות ולוועדת העבודה והרווחה של הכנסת, ושאים להתקין תקנות הכאות לייעד את עודפי הגביה למימון הוצאות, כפי שיוגדרו בתקנות, הנלוות ללימודיהם של ילדים ושל נערים, ולמימון תמריצים לחינוך בעיירות פיתוח, כפי שייקבעו בתקנות, ולקבוע בהן תנאי זכאות לעניינים האמורים; לענין זה, "עודפי גביה" - השיעור שבו עלה ההיטל שהועבר לאוצר המדינה לפי סעיף 8 על סך כל שכר הלימודי שהיה משתלם מידי הוריהם של נערים אילולא הוראות חוק זה והוראות צו לפי סעיף 2 (ב) לחוק העיקרי שלפיו החל לימוד חובה על כל נער בגיל 15⁶.

הוראת עשה
לייעודם של
עודפים

3 ס"ח תשי"ג, עמ' 137; תשכ"ט, עמ' 176.
4 ס"ח תשנ"ח, עמ' 108; תשל"ז, עמ' 152.
5 ס"ח תשכ"ט, עמ' 70.
6 י"פ 2426, תשל"ח, עמ' 1486.

10. (א) חוק זה תחולתו לגבי שנת הלימודים תשל"ט ואילך.

(ב) שילם אדם, לפני פרסומו של חוק זה, דמי הרשמה או כל תשלום אחר בעד לימודים בשנת הלימודים תשל"ט והלימודים הם חינוך חינוך לפי החוק העיקרי כמתוקן בחוק זה — יחזיר מקבל התשלום את התשלום למי ששילמו; התחייב אדם לשלם כאמור — יפקע החיוב; אך תשלום כאמור ותשלום חובה שהמשלם חייב לרשות מקומית ניתנים לקיזוז.

זבולון המר
שר החינוך והתרבות

מנחם בגין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

חוק מילווה חסכון, תשל"ח-1978 *

1. בחוק זה —

- (1) תהא לכל מונה המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה¹ (להלן — הפקודה), הגדרות, אם אין בחוק זה הוראה אחרת;
- (2) "מעביד" — כל המשלם הכנסת עבודה או האחראי לתשלומה;
- (3) "הכנסת עבודה", למעט —
- (א) תשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו בשל החזקת רכב וכן שוויו של שימוש ברכב שהועמד לרשותו של עובד;
- (ב) תשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו בשל החזקת טלפון במקום מגוריו;
- (ג) הכנסת עבודה כאמור בסעיף 3 (ט) לפקודה;
- (4) "התאריך הקובע" — ב' בתשרי תשמ"ב (30 בספטמבר 1981).

2. (א) מעביד יהא חייב למדינה בשנת המס 1978 במילווה חסכון בשיעור של 4.75% מסך כל הכנסת עבודה ששילם בשנת המס 1978 (להלן — המילווה).

(ב) המילווה יחול, על אף האמור בכל דין, גם על חבר בני אדם שדינו לענין תשלום מסים, אגרות ותשלומי חובה אחרים כדין המדינה.

3. רשויות מקומיות ומוסדות ציבור פטורים ממילווה; לענין זה, "מוסדות ציבור" — מוסדות לזיה, לחיבורות, לחינוך, למדע, לכריאות, לסעד, לספורט או למטרה ציבורית אחרת, שאינם מיועדים להפקת רווחים ושקבע אותם לענין זה שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת.

4. מעביד ישלם לפקיד השומה את המילווה במועד שנקבע, ויגיש לו באותו מועד דין וחשבון כפי שנקבע.

¹ נחקבל בכנסת ביום כ"ז בניסן תשל"ח (5 באפריל 1978); הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בה"ח 1333, תשל"ח, עמ' 138.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; כ"ח תשל"ז, עמ' 194.

5. מעביד שלא שילם את המילווה או לא מסר לפקיד השומה דו"ח או מסר דו"ח אך לפקיד השומה יש טעמים סבירים להניח שהדו"ח איננו נכון — רשאי פקיד השומה לשום לפי מיטב שפיטתו את סכום המילווה ודין שומה לפי סעיף זה כדין שומה לפי סעיף 167 לפקודה.
6. (א) המילווה ישא ריבית בשיעור של 3% לשנה החל מיום ד' בניסן תשל"ט (1 באפריל 1979).
- (ב) הריבית תהיה פטורה ממס הכנסה.
7. (א) בסעיף זה —
- (1) "מדד יוקר המחיה" — כמשמעותו בחוק מילווה בטחון, תשי"ז-1956;
- (2) "מדד יסודי" — מדד יוקר המחיה שיתפרסם לדצמבר 1978;
- (3) "מדד חדש" — מדד יוקר המחיה שיתפרסם לחודש יוני שלפני מועד הפרעון.
- (ב) קרן המילווה תהיה צמודה למדד יוקר המחיה; התברר בעת פרעונו של חלק פלוני של המילווה כי המדד החדש עולה על המדד היסודי, ייפרע המילווה כשהוא מוגדל ב-90% משיעור העליה של המדד החדש.
8. (א) על סכום מילווה ששילם מעביד עד התאריך הקובע, יינתנו לו תעודות רשומות על שמו, עד יום ח' בניסן תשמ"ב (1 באפריל 1982).
- (ב) התעודות יהיו רק על סכום לירות המתחלק לחמש ללא יתרה.
- (ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע בתקנות את ההוראות והתנאים שיחולו על תעודות המילווה, לרבות מדבר הוצאתן ופדיונן, וכן מדבר היתרות שסכומן קטן מהערך הנקוב הנמוך ביותר של תעודות המילווה.
9. (א) תעודות המילווה לא יהיו סחירות ולא יהיו ניתנות להעברה למעט העברות מכוח הדין.
- (ב) תעודות המילווה או הזכות לקבלתן לא יהיו ניתנות לשעבוד אלא כבטוחה —
- (1) לחיוב של בעל התעודות או של הזכאי לקבלתן, שהמדינה ערכה לו, או לטובת המדינה בעד ערכותה;
- (2) לפרעון הלוואה שניתנה לבעל התעודות או לזכאי לקבלתן במסגרת אשראי מכוון כמשמעותו בסעיף 8 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשל"א-1971, ושר החקלאות ושר התעשייה, המסחר והתיירות, או מי שהם או אחד מהם הסמיכו, אישר את השעבוד.
- (ג) (1) שועבדו תעודות המילווה או הזכות לקבלתן, תהיה למי שלטובתו נעשה השעבוד זכות עדיפות להיפרע מהתעודות על פני כל נושה אחר, אף שלא נתמלאו תנאי סעיף 4 לחוק המשכון, תשכ"ז-1967.
- (2) לבנק ישראל תינתן הודעה על תעודות המילווה ששועבדו או שהזכות לקבלתן שועבדה.
- (3) שר האוצר יקבע בתקנות הוראות לענין מתן הודעה לבנק ישראל הרי" שומים שיעשה בנק ישראל, וכן למי יימסרו תעודות המילווה שהן או הזכות לקבלתן שועבדו או דמי פדיונן של תעודות כאמור.

2 ס"ח תשי"ז, עמ' 8.
 3 ק"ת תשל"א, עמ' 690.
 4 ס"ח תשכ"ז, עמ' 48.

10. (א) 50% מסך כל סכומי המילווה ייפרעו בשלושה שיעורים שנתיים רצופים ושווים ב-1 באוגוסט של כל שנה, החל בשנת 1982, ויתרם בשלושה שיעורים שנתיים רצופים ושווים ב-1 באוגוסט של כל שנה החל בשנת המס 1987, והכל בצירוף ריבית כאמור בסעיף 6.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מילווה ששילם מעביד לגבי עסק פלוני בסכום שאינו עולה על 1,000 לירות ייפדה במלואו ביום י"ב באב תשמ"ב (1 באוגוסט 1982).
11. (א) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות מה יהיה דינו של מילווה שלא שולם עד התאריך הקובע; בתקנות אלה ניתן גם לקבוע כי המילווה ייהפך למס או שלא ייגבה.
- (ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) יכול שיהיו כלליות או לסוגים של חייבים במילווה או לפי סכום המילווה.
12. הוראות הפקודה יחולו על המילווה כאילו היה חלק מהמס, והוא במידה שאין בחוק זה הוראה אחרת לאותו ענין.
13. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

מילווה שלא שולם עד התאריך הקובע

תחולת הוראות הפקודה

ביצוע ותקנות

שמחה ארליך
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 29), תשל"ח-1978*

תיקון סעיף 9

1. בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה (להלן - הפקודה) -

- (1) בפסקה (א7) (א) (2), במקום "4,000" יבוא "8,000";
- (2) בפסקה (א7) (ב) (2), במקום "10,000" יבוא "20,000";
- (3) בפסקה (20) -
- (א) בפסקת משנה (א), במקום "720" יבוא "1,440";
- (ב) בפסקת משנה (ב), במקום "1,440" יבוא "2,880";
- (ג) בפסקת משנה (ג), במקום "175" יבוא "350".

תיקון סעיף 9א

2. בסעיף 9א לפקודה -

- (1) בהגדרת "קיצבה מזכה", במקום "4,800" יבוא "7,000";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "48" יבוא "70";
- (3) בסעיף קטן (ג) (1), במקום "4,800", פעמיים, יבוא "7,000".

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז בניסן תשל"ח (5 באפריל 1978); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 1337, תשל"ח, עמ' 162.

1 דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ז, עמ' 194.

3. בסעיף 32 (9) לפקודה, הפסקת משגה (ב), במקום "4,000" יבוא "8,000". תיקון סעיף 32
4. בסעיף 38 (א) לפקודה, אחרי "לפי סעיף 37" יבוא "1/4 נקודת זיכוי לפי סעיף 36". תיקון סעיף 36
5. בסעיף 39 לפקודה, במקום "1/4 נקודת זיכוי" יבוא "1/2 נקודת זיכוי אם הוא איננו זכאי לנקודת קיצבה לפי סעיף 40 (א), ו-3/4 נקודת זיכוי אם הוא זכאי לנקודת קיצבה כאמור, ובלבד שאם הוא זכאי, בשל אשתו, גם לזיכויים שעל פי סעיף 38, יינתנו לו הזיכויים לפי אחד משני הסעיפים, לפי בחירתו". תיקון סעיף 39
6. בסעיף 47 לפקודה, בסעיף קטן (א) (1), במקום "80,000" יבוא "116,000". תיקון סעיף 47
7. בסעיף 66 (א) (1) לפקודה, אחרי "35" יבוא "36". תיקון סעיף 66
8. בסעיף 121 לפקודה — תיקון סעיף 121
- (1) בסעיף קטן (א) —
- (א) בפסקה (1), במקום "66,000" יבוא "132,000";
- (ב) בפסקה (2), במקום "12,000" יבוא "24,000";
- (ג) בפסקה (3), במקום "24,000" יבוא "48,000";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "36,000", פעמיים, יבוא "72,000".
9. (א) תחולתם של סעיפים 4, 5 ו-7 לגבי שנת המס 1977 ואילך. מחולה
- (ב) תחולתן של יתרי הוראות חוק זה לגבי שנת המס 1978 ואילך.

שמחה ארליך
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה